

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 15/08

13 Μαρτίου 2008

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα Kokott στην υπόθεση C-188/07

Commune de Mesquer κατά Total France SA και Total International Ltd

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΟΚΟΤΤ, Η ΑΡΧΗ «Ο ΡΥΠΑΙΝΩΝ ΠΛΗΡΩΝΕΙ», ΠΟΥ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΠΕΡΙ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΖΗΜΙΕΣ ΑΠΟ ΡΥΠΑΝΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΚΛΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΒΑΡΥ ΜΑΖΟΥΤ ΠΟΥ ΔΙΕΡΡΕΥΣΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η απαλλαγή πάντως από την ευθύνη για τις ζημίες που προκλήθηκαν από τη ρύπανση με πετρέλαιο όσων δεν προξένησαν τις ζημίες αυτές ούτε δολίως ούτε αμελώς συνάδει επίσης με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»

Ο δήμος Mesquer, στη Βρετάνη της Γαλλίας, έχει εναγάγει τον όμιλο Total, από τον οποίο αξιώνει να του καταβάλει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο εν λόγω δήμος για τον καθαρισμό των ακτών του, οι οποίες είχαν ρυπανθεί με πετρέλαιο κατόπιν του ναυαγίου του πετρελαιοφόρου Erika το 1999.

Το γαλλικό Cour de Cassation, προκειμένου να αποφανθεί επί των προϋποθέσεων γένεσης ευθύνης κατά το κοινοτικό δίκαιο περί αποβλήτων, υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των σχετικών διατάξεων¹.

Το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το βαρύ μαζούτ, το οποίο διέρρευσε στο περιβάλλον, αποτελεί απόβλητο κατά το κοινοτικό δίκαιο και αν για την αποκατάσταση των προκληθεισών ζημιών από τη ρύπανση ευθύνονται επίσης ο παραγωγός του βαρέος μαζούτ, ο πωλητής του ή ο ναυλωτής, μολοντί δεν μετέφεραν οι ίδιοι το μαζούτ αυτό.

Η γενική εισαγγελέας Kokott καταλήγει καταρχάς, με τις σημερινές προτάσεις της, στο συμπέρασμα ότι το **βαρύ μαζούτ που διαρρέει κατά το ναυάγιο πετρελαιοφόρου και αναμειγνύεται με νερό και ιζήματα αποτελεί απόβλητο κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου.**

Οι δαπάνες για τη διάθεση των αποβλήτων θα πρέπει να βαρύνουν, σύμφωνα με την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα, όσους έχουν δημιουργήσει τα απόβλητα, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για τον τωρινό ή προηγούμενο κάτοχό τους ή ακόμη και τον παραγωγό του προϊόντος από το οποίο προέκυψαν τα απόβλητα.

¹ Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1996 (ΕΕ L 135, σ. 32).

Αν η ευθύνη των εταιριών Total για τις δαπάνες εκτιμηθεί με βάση μόνο την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα, οι δαπάνες για τη διάθεση των πετρελαικών αποβλήτων που δημιουργήθηκαν μετά το ναυάγιο του πετρελαιοφόρου θα πρέπει να τις βαρύνουν ως παραγωγούς και/ή πωλητές του βαρέος μαζούτ ή ως ναυλωτές, εφόσον διαπιστωθεί ότι συνέβαλαν οι ίδιες στην πρόκληση της διαρροής του βαρέος μαζούτ.

Είναι όμως πιθανό ότι το γαλλικό δίκαιο δεν επιτρέπει τη γένεση ευθύνης των εταιριών Total. Για τον λόγο αυτό η γενική εισαγγελέας αναλύει τα αποτελέσματα που έχουν οι δεσμευτικές για τη Γαλλία διεθνείς συμφωνίες επί της ευθύνης που προβλέπεται κατά την κοινοτική οδηγία για τα απόβλητα.

Η γενική εισαγγελέας διαπιστώνει ότι η διεθνής σύμβαση για την αστική ευθύνη² εμποδίζει την προβολή αξιώσεων αποζημίωσης στη Γαλλία κατά οποιουδήποτε άλλου προσώπου πλην του πλοιοκτήτη, εκτός αν το πρόσωπο αυτό έχει προξενήσει τις ζημιές από τη ρύπανση δολίως ή αμελώς. Με αυτό τον αποκλεισμό της ευθύνης εξαντλούνται θεμιτώς τα περιθώρια που έχουν τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Η γενική εισαγγελέας θεωρεί εξάλλου ότι συμβιβάζεται με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» το γεγονός ότι η ευθύνη τόσο του πλοιοκτήτη όσο και του Διεθνούς Ταμείου Αποζημίωσης για ζημιές που οφείλονται σε πετρελαική ρύπανση³ είναι περιορισμένη. Κατά τη γενική εισαγγελέα, η επιβάρυνση του κοινωνικού συνόλου με ένα μέρος των δαπανών τις οποίες συνεπάγεται η πρόκληση ζημιών κατά τα πετρελαικά ατυχήματα και με ένα μέρος του κινδύνου είναι δικαιολογημένη, αφού τα συμβαλλόμενα μέρη στις συμβάσεις αυτές –μεταξύ των οποίων καταλέγονται όλα σχεδόν τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης– επιτρέπουν τις ενέχουσες κινδύνους θαλάσσιες μεταφορές πετρελαίου και αποδέχονται τον κίνδυνο να αναγκαστούν να επιβαρυνθούν με περαιτέρω δαπάνες. Αν οι ζημιές από το πετρέλαιο υπερβαίνουν τα όρια της ευθύνης του πλοιοκτήτη και του Ταμείου Αποζημίωσης, τότε είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι σχετικές δαπάνες δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν από ιδιωτικούς φορείς.

Με βάση τα παραπάνω, η γενική εισαγγελέας φρονεί ότι **ο περιορισμός της ευθύνης του παραγωγού και/ή του πωλητή βαρέος μαζούτ ή του ναυλωτή, κατ' εφαρμογή της διεθνούς σύμβασης για την αστική ευθύνη και της σύμβασης για το Ταμείο Αποζημίωσης, είναι συμβατός με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η γνώμη του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύει το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

---

² Διεθνής σύμβαση της 19ης Νοεμβρίου 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημιές ρύπανσης από πετρέλαιο.

³ Διεθνής σύμβαση της 18ης Δεκεμβρίου 1971 για τη σύσταση Ταμείου αποζημίωσης για ζημιές που οφείλονται σε πετρελαική ρύπανση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE, EL, EN, IT, FR

*Το πλήρες κείμενο των προτάσεων βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-188/07>
Μπορείτε κανονικά να το συμβουλευθείτε από σήμερα στις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής
Ευρώπης.*

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*